

הילדים שלי

(על ילדי טהרן)

הילדים שלי אשר טפחתי ורבייתי כלם,
אשר בלבם הרענו, התערו עמק שרשי
וברדף אחריהם הסער, איתן עמד גזעם;
אשר נשמתם טהורה ינקה מלשד דמי,
וזכרי נאמן עדיין חי בם וקים -
הילדים שלי, איים!

הילדים שלי מה היה עמם?
מי זה גזלם באכזריות מתוך חיקי השכל?
מי זה השפיהם דיוקני, דיוקן אביהם ואמם?
והשיר אשר בפיהם מהו: ההמנון לפחש הגדול,
או שירת היהודי הנצחי בחיר כל לשון ועם? -
איים?

הילדים שלי אשר שרדו לי מרבבות
שם שפלתי בגיטאות, בערבות רעב וקור,
הילדים אשר מלאכי מרום נשאום מתוך הלהבות,
ובכנפיהם רחומות הביאום אלי, אל ציון משאת-דור,
לחדש נעוריהם כקדם, שירם שבאמצע נדם -
-- איים

הילדים שלי
לא אוכל לעצור דמע, לשים קנצי למלה.
לא אוכל לדום ולראות איד נזרה לרוח עמלי,
אני היום זועק כזעקת אם שכולה,
אקרע סגור שמים, אבקיע תהומו של ים:
הילדים שלי, ילדי החביבים, א-י-ם!?